

عنوان طرح: رضایت شغلی کارکنان دادگستری استان قم و عوامل مؤثر بر آن

پژوهشی با عنوان «رضایت شغلی کارکنان دادگستری استان قم و عوامل مؤثر بر آن» در بهار و تابستان ۸۶ با هدف آگاهی از میزان رضایت شغلی کارکنان و شناسایی عوامل و موانع تأثیرگذار بر آن به کوشش مرکز پژوهش معاونت برنامه‌ریزی و توسعه قضائی دادگستری استان قم انجام گرفت. رضایت شغلی به معنای احساسات و نگرش‌هایی است که فرد دربارهٔ شغلش دارد، اصلی‌ترین شاخص در مدیریت سازمانی، به کارگیری مؤثر منابع انسانی و امکانات برای تحقق اهداف سازمان، می‌باشد. نظر به اینکه دادگستری سازمانی است عهده‌دار احقاق حقوق مردم و برقراری عدالت، لذا سلامت، کارآیی و اقتدار آن برای جامعه از اهمیت بسزایی برخوردار است. بر این اساس به بررسی رضایت شغلی کارکنان دادگستری استان قم و عوامل مؤثر بر آن پرداختیم تا با شناسایی نواقص در جهت رفع آنها همت گمارده شود.

در فصل اول، بیان مسأله، اهمیت و ضرورت و اهداف پژوهش عنوان گردید. در فصل دوم به بیان تعاریف و نظریات مربوط به رضایت شغلی و عوامل مؤثر بر آن پرداختیم و سعی نمودیم چهارچوب نظری جامعی را ارائه نماییم. بر اساس این چهارچوب مفروض دانستیم که بین رضایت شغلی و ماهیت کار، روابط همکاران، شیوهٔ سرپرستی، فرصتهای ارتقاء، حقوق و مزایا، تسهیلات سازمانی، هماهنگی با تواناییهای فردی، نوع استخدام، وضعیت اقتصادی و ویژگیهای دموگرافی رابطه وجود دارد. فصل سوم شامل روش شناسی پژوهش است. جامعه آماری متشکل از تمامی کارکنان دادگستری استان قم در سال ۸۶ می‌باشد که از این میان ۲۵۰ نفر از کارکنان به عنوان جمعیت نمونه به پرسشنامه پاسخ دادند. آلفای پیش‌آزمون ۰/۹۵ بود که پرسشنامه‌ها از طریق نرم‌افزار SPSS تحلیل گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها در فصل چهارم گویای آن است که ۱۳/۲ درصد خیلی کم، ۱۸/۴ درصد کم، ۲۶ درصد متوسط، ۲۲ درصد زیاد و ۱۸ درصد خیلی زیاد از شغل خود رضایت دارند.

نتایج آزمون فرضیات بیانگر آن است که بین رضایت شغلی و متغیرهای فوق رابطه معنادار وجود دارد به استثنای ویژگیهای دموگرافی که عدم رابطه را نشان می‌دهد. در فصل پنجم نتایج، نواقص، آسیبها و راهکارهای عملی مقتضی ارائه گردید.